

ע"פ 7118/09/16 - מ א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 7118-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער
מ א
נגד
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 4.7.16 בת"פ 9396-06-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פזיזות ורשלנות ובניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. ואלה המעשים: החל מסוף חודש יוני ועד אוקטובר 2014, פעל המערער במסגרת קבוצה ובה מספר רב של מפרי סדר שפעלו במטרה לפגוע באזרחים ובכוחות הביטחון באזור הכפר סילוואן. באמצע חודש יולי 2014 השתתף המערער בהתפרעות יחד עם אחרים. במסגרת ההתפרעות נזרקו בקבוקי תבערה ואבנים לעבר כוחות הביטחון שהיו במקום. המערער זרק בקבוק תבערה אחד לעבר ג'יפ צבאי חולף, שלא פגע בו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותרת להקלה משמעותית בעונשו של המערער, לפיה יש להסתפק בשני החודשים בהם שהה המערער בכלא, בצירוף מאסר על תנאי וקנס. לחלופין, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על המערער מאסר קצר בעבודות שירות. נטען כי יש להתחשב לקולה בשיקולים הבאים: העבירות בוצעו על רקע התקופה הסוערת שבעקבות רצח הנער מוחמד אבו חדיר; המערער השתתף באירוע אחד ויחיד, על אף העובדה כי הקבוצה פעלה

תקופה ארוכה יחסית; למערער לא יוחסה עבירה של התפרעות; המערער פעל ככפוי שד ועשה מעשה הצהרתי שלא יכל לגרום נזק; מעת ביצוע העבירות עברו למעלה משנתיים; המערער היה במעצר בית תקופה ממושכת בת 9 חודשים; המערער הינו קטין על סף בגירות; תסקיר שירות המבחן בעניינו הינו חיובי; הוא לא הסתבך בפלילים ממועד האירוע בחודש יולי 2014 ועד שנעצר, מספר חודשים לאחר מכן, ביום 20.2.15. לבסוף, נטען כי המערער שוחרר ממאסר בחודש יולי 2015 ואין מחזירים צעיר משוקם לכלא. הודגש כי מדובר במעידה חד פעמית, המערער היה במעצר בית בהרחקה ולאחר מכן התאפשר לו לצאת ולעבוד עם אביו ובאה הפנייה להחלטות המתייחסות לקושי העצום במעצר בית.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שאין מקום להחליף את שיקול דעת בית משפט קמא, ואין טעות בגזר הדין. המשיב היה למעלה מגיל 18 ביום האירוע. המאשימה אף עתרה לעונש חמור יותר שהתבסס על פסיקה עניפה. אין פגם במתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא. לעניין מעצר הבית - אין לנכותו ובית משפט קמא הביא זאת בחשבון, כמו גם התסקיר החיובי, שבכל מקרה מדובר בהמלצה בלבד, ובאה התחשבות בנסיבות האירוע לטובת המערער. מכל אלה נטען כי יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 3.7.1996, עולה כי הינו כבן 20 שנים, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר עם משפחתו בסילוואן ועובד עם אביו בעבודות ניקיון וגינון. שירות המבחן התרשם מיכולות לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין, אך מושפע מלחץ חברתי. המערער הביע חרטה על מעשיו, הציגם כתוצאה של היגררות ללחץ והתלהטות הרוחות בעת האירוע, וטען כי זרק בקבוק זכוכית ריק. הומלץ להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ומאסר על תנאי.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי והתקופה בה שהה במעצר ובמעצר בית. מאידך, מתסקיר שירות המבחן עולה כי לצד הודאתו של המערער בביצוע העבירות בכתב האישום, הוא אינו לוקח אחריות מלאה לביצוע המעשים המיוחסים לו, אינו מבטא הפנמה לחומרתם, עמדתו קורבנית ומצמצמת. כמו כן, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע במסגרת קבוצה פעילה, בה היה חבר. הביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע הינו נסיבה לחומרה: **"העזרה ההדדית והעיזוד ההדדי שפורעים עוזרים ומעודדים איש את רעהו יש בהם אפקט סינרגטי, והסיכון לשלום הציבור גובר והולך"** (כב' השופט מ' חשין ז"ל בבש"פ 7171/00 **מדינת ישראל נ' חאמד**, פ"ד נד(4) 729, 731-732 (2000)). לא ניתן לקבל את טענות הסנגורית, לפיהן מעשיו של המערער לא יכלו לגרום לנזק וכי יש להתחשב לקולה בכך שהמעשים בוצעו על רקע תקופה סוערת. ביצוע המעשים בתקופה כל כך סוערת שפקדה את המדינה, ואת מחוז ירושלים בפרט, הנה חמורה, שכן המערער במעשיו ליבה והגדיל את הפרות הסדר וההתפרעויות הרבות ממילא, שהפכו ל"מכת מדינה" ועליהן ניסו כוחות הביטחון להשתלט. כמו כן, השלכת בקבוק תבערה לעבר רכב נוסע הנה בעלת פוטנציאל קטלני, ובין היתר, עשויה להביא להתלקחות כלי הרכב

על נוסעיו. יחד עם זאת, בנסיבות דנן, מידת הפגיעה מצטמצמת במידת מה, שכן על פי כתב האישום המערער השליך את בקבוק התבערה לאחר שהרכב חלף במקום. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר ניצן ביום 26/3/17, עד השעה 10:00.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, במעמד ב"כ המערער, ב"כ המשיבה והמערער עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**